

Szegedi Egyetem

III. évfolyam 3. szám

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1965. február 12.

A legelső: megismerni az alap kutatások módszereit

Beszélgetés Orvostudományi Egyetemünk diákköreinek felelősével, dr. Szemere György adjunktussal

— A legutóbbi diákköri konferencia — országosan egybehangzó vélemény ez — kitűnően sikerült, az eddigi konferenciák közül ez volt a legszínvonalasabb — s e siker máig érezteti jótékony hatását. Talán ebből a tényből kell kiindulni, ha az orvosegyetem diákköri munkája felett szemlét akarunk tartani — mondja beszélgetésünk bevezetőjeként dr. Szemere György egyetemi adjunktus, a Szegedi Orvostudományi Egyetem tudományos diákkörének „gazdája”.

— Ez a tény ugye nyilván azt jelenti, hogy a lelkésedés nem hagyott alább a diákságban Szegeden?

— Sőt, bátran állítható, hogy akik diákköri kutatómunkájuk gyümölcsét is megízlelheték legutóbb — akár jutalom, kitüntetés formájában, akár a dolgozatuk ismertetését követő, hosszas taps alakjában a kollégák részéről — fokozott lendülettel dolgoznak az idén. A legszerényebb diák is szívóbol örül annak, ha siker koronázza kísérletét, ha elismerés a jutalma hónapok lelkiismeretes kutatómunkájának. A siker újabb nekiröszülésre sarkall. Bár a létszámot tekintve, tehát „statisztikailag” nincs különösebb előreugrás az előző évekhez viszonyítottan — 196 tagja van idén a diákköreinknek, — feltétlenül tartani fogják a színvonalat diájkaink a tavaszi konferencián, sőt, az az érzésem, egy-két vonatkozásban túl is tudjuk haladni az előző esztendőket. Konkrét példákra persze, egyelőre nem célszerű hivatkozni, hiszen március közepéig — amikor a dolgozatok helyi bemutatására s elbírálására fog sor kerülni — még sok minden történhet. Kiemelkedő siker és kudarc egyaránt, hisz az orvosegyetem diákköri munkája csaknem teljes egészében kísérletekhez kötött, s a kísérletek sikerétől vagy kudarcától függ végeredményben a dolgozat sorsa. Előre „elkiabálni” tehát nem érdemes a konkrét témákat. Márciusban minden kiderül...

— Milyen problémákat kell megoldaniuk „útközben” a diákkörök irányítóinak?

— Még mindig élénk vita tárgyat képezi az a kérdés, hogy mekkora legyen az a segítség az oktatók részéről, amely megvédi a diákköri hallgatót a kezdeti kudarcától, de nem megy a tudományos etika rovására sem. Változatlanul fennáll a veszélye mind a diákkörös túlzásba menő magárahagyásának, mind a „túltámogatás”-nak. Az egységes egészséges normákat közösen ki kell dolgoznia a négy magyar orvosegyetem felelősének, másként olyan vizsaszás helyzet fog előállni, hogy egyik-másik egyetem diáksága, ahol szigorúbb

„distantcot” tartanak meg az oktatók, — gyengébb előadásokkal fog szerepelni a konferencián, mint azoknak az egyetemeknek a képviselői, melyeknek oktatói intenzívebben segítenek bele a pályaművek elkészítésébe.

— Az irodalom tanulmányozása vonatkozásában mi a helyzet?

— Vitatható kérdés, hogy milyen formában bocsássuk rendelkezésre a diákkörösöknek a vonatkozó irodalmat. Szerintem semmiképpen nem helyes kivonatolt, magyarra fordított és tisztázott irodalmi utalásokat adnunk, mert ez természetszerűen „elkényelmesíti” a hallgatót. Másrészt az irodalom keresésének, fordításának, alkalmazásának feladatait abszolút mértékben rájuk bízni — szintén helytelen, ezzel megoldhatatlan feladatok elé állítanánk, s elkedvetlenítenék a lelkesebbeket is. A kari könyvtáraknak — mint arra Budapestben történt is kezdeményezés — bibliográfiai gyakorlatokat kellene szervezniük a hallgatók számára, s abban meg lehetne állapodni, hogy a diákköri vezető-tanárs jelölje ugyan ki az olvasandó irodalmat, ám annak fordítása és rendszerezése legyen a hallgató feladata.

— A kísérletek vonatkozásában melyik a helyes álláspont?

— Természetesen az, mely szerint a kísérletek kivitelezését teljesen rábizzuk a diákkörösre, az oktató legfeljebb az eredményeket ellenőrzi.

— Tudomásunk szerint vita tárgyat képezi az is, hogy a klinikákon, vagy az elméleti intézetekben folyék-e a diákköri munka.

— Ilyen probléma is akad valóban, s szerintem, tekintve, hogy az elméleti intézeteknek komoly előnyük van a diákköri kísérleti, kutatómunka vonatkozásában a klinikákkal szemben, mérlegelni kellene: nem lenne-e célszerű, ha a diákkörben működni óhajtókat arra köteleznénk, hogy az alsóbb évfolyamokra bizonyos időt elméleti intézetben töltsenek el, hogy methodikailag jól felvértezdhessenek. A diákköri munka súlypontját az első három évre kell helyezni, s az alap kutatások módszereit alaposan megismertetni. Ez a diákköri tevékenység alfája.

— Megemlíteném még, hogy a laboratóriumi ismeretek megszerzésével szinte hasonló fontosságú a nyelvtanulás is. Az egyetemi idegennyelv-oktatás hatásfokát a jó szakfordítás színvonalára kell emelni. El kellene érniük, hogy csak olyan hallgató kerülhessen diákkörbe, aki legalább jól olvas egy idegen nyelven, tehát képes szakdolgozatokat eredeti nyelvükön tanulmányozni.

— Hadd mutassak rá egy eléggé elhanyagolt területre:

az ideológiai képzés problémáira is. Meggyőződésem, hogy a jelenleginél sokkal több figyelmet érdemelne a diákköri tagok ideológiai képzése. Ugyanis, a tudományos kutatómunka számos olyan problémát vet fel nap mint nap, melyek megoldása vagy értelmezése jelentős filozófiai tájékozottságot igényel. Olyan oktatási formát kellene keresni a diákkörösök számára, mely biztosítja az ideológiai kérdéseknek a szaktárgy vonatkozásaira vetítését.

Azzal a kívánsággal búcsúznék Szemere adjunktustól: szívből kívánjuk, hogy mind a márciusi „rosta” konferenciákon, mind az áprilisi nagy vetélkedésen minél több önálló ígertes szegedi pályaművet ismerhesse. Bízunk benne, hogy ezekben az idén sem lesz hiány...

D.

Országos titkári tanfolyam

Szegeden rendezte meg a KISZ Központi Bizottság Egyetemi és Főiskolai Osztálya a felsőoktatási intézmények KISZ-titkári tanfolyamát. A tanfolyamot, amelyet a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ végrehajtó bizottsága segítségével az egyetemen Szemeszeti klinikájának előadó termében, valamint a Semmelweis kollégiumban tartották meg, a VI. Kongresszus határozataiból adódó feladatok végrehajtásáról tanácskoztak a résztvevők. Az egyetemek, főiskolák és felsőfokú technikumok KISZ-titkárai intézménytípusonként hat szekcióban vitatták meg a feladatok végrehajtásával kapcsolatos tennivalókat.

Darvasi István elvtárs előadása közben

A tanfolyamot, amelyet január 25-én nyitottak meg, a KISZ KB munkatársai közül Soós Pál osztályvezető, Gál Lajos osztályvezető-helyettes, Csillik András, továbbá Molnár István, a Műszaki Egyetem KISZ VB titkárhelyettese tartottak előadásokat. Különösen nagy érdeklődés előzte meg Darvasi István, az MSZMP Központi Bizottságának tagja kül- és belpolitikai tájékoztatását, amelyet a konferencia harmadik napján tartott meg. A programot ismerkedési est, szegedi egyetemi fiatal írók estje, városlásról beszélt.

(Liebmann Béla felv.)

A téli tanfolyam résztvevőinek egy csoportja a Szemeszeti klinika előadótermében

A tartalomból:

Jugoszláviai jegyzetek

SZÉLRÓZSA

Vizsgák — képekben

Egy kollégista szemével

(Matusovszky Tibor felv.)

Kongresszusi határozatok végrehajtása jegyében

Elmondta Várkonyi Zoltán, a JATE KISZ VB. titkára

A most kezdődő esztendőre vonatkozóan terveinkben alapvető változás nem történik, továbbra is a kommunista szakemberképzés elősegítése az elsődleges feladat, s

ezzel összefüggésben a KISZ-kongresszus szabta célkitűzések megvalósítása: az eszmei-politikai nevelőmunka színvonalának további emelése és a KISZ politikai jellegének megerősítése, előtérbe állítása.

E célkitűzéseknek megfelelően szeretnénk feldolgozni az év első taggyűlésein a Kongresszus anyagát.

Az ISZM továbbfejlesztése szellemében 8 felsőoktatási intézmény KISZ-szervezetében folyik kísérlet 1964 szeptemberétől az új követelményrendszer kidolgozására. A kísérlet egy éves időtartamra szól, akkor összegezzük országos szinten is tapasztalatainkat. Hangsúlyozom,

az Ifjúság a Szocializmusért Mozgalom továbbfejlesztéséről van szó, s nem merőben új rendszer bevezetéséről. Arról tehát, hogy a munkatervekben a csoportok és egyének nagyobb, jelentékenyebb feladatokat kapnak.

Fontos feladatunknak tartjuk a VII. országos diákköri konferencián való, minél eredményesebb részvételt is. Ebben a vonatkozásban már részletesen nyilatkozott egyetemünk diákköreinek összefogója, Ruszoly József.

Változatlan feladatunk a tanulmányi versenyek, szakmai vetélkedők szorgalmazása, a kulturális munka minőségének emelése. Tervünk,

hogy vagy ebben a félévben, vagy a következő félév folyamán nagyobb ünnepély keretében emlékezzünk meg az egyetemi énekkar 40 esztendő fennállásáról.

Táncsoportunk márciusban fogadja a Szeccezinai Egyetem pantomim-együttesét és tánczenekarákat, akik szegedi fellépéseikkel a miénk múlt évi látogatását szeretnék viszonozni.

A tavasz és nyár folyamán felépül a József Attila Tudományegyetem 300 diák befogadására alkalmas kollégiuma. KISZ Bizottságunk elsőrendű feladata ebben a tekintetben: mozgósítás a helyi építőmunkások sikeres lebonyolítása érdekében.

A KISZ Központi Bizottsága segítségével ugyanis módunk lesz arra, hogy a nyári 2 hónapra építőmunkások szervezzünk. Két hetes turnusokban 100-100 egyetemista vesz majd részt a tábor munkájában s a 400 résztvevő remélhetőleg jelentékenyen képes majd belesegíteni a kollégiumépítés munkálataiba.

Nagy és sürgető probléma az egyetemi klub-kérdés megoldása is.

Az „érdekvédelmi” jellegű kérdések közül két fontos probléma megoldásának elősegítése érdekében tettünk lépéseket a közelmúltban: egyrészt

igyekeztünk elérni a menzával kapcsolatos panaszok orvoslását illetően. Elvi megállapodásra jutottunk a választék-rendszer visszaállítására s a minőség megjavítása tekintetében.

A másik akció: a fiatal oktatók lakáskérdése megoldásának elősegítése.

Az elkövetkező időben szeretnénk jelentékenyen előbbre jutni a szervezeti fegyelem megszilárdítására, a mozgalmi feladatok vállalása és teljesítése tekintetében.

Szeretnénk az egyetemi szinten rendezendő, évről-évre vezetőképző tanfolyamot sikeresen lebonyolítani; igyekeztünk kivenni részünket a felszabadulásunk 20. évfordulójára való készülődés-szabta feladatokból.

Az elmondottakat illetően pedig várjuk és reméljük KISZ-tagságunk aktivitásának növekedését, az egyetemi ifjúság legjobbjainak lelkes támogatását.